

2 sönd. i påsktiden

Predikan i Osby kyrka, 15 april 2007

"Påskens vittnen"

2:a årg. evangelium,

Joh 21:15-19

När de hade ätit sade Jesus till Simon Petrus: "Simon, Johannes son, älskar du mig mer än de andra gör?" Simon svarade: "Ja, herre, du vet att jag har dig kär." Jesus sade: "För mina lamm på bete." [16] Och han frågade honom för andra gången: "Simon, Johannes son, älskar du mig?" Simon svarade: "Ja, herre, du vet att jag har dig kär." Jesus sade: "Var en herde för mina får." [17] Och han frågade honom för tredje gången: "Simon, Johannes son, har du mig kär?" Petrus blev bedrövad när Jesus för tredje gången frågade: "Har du mig kär?" och han svarade: "Herre, du vet allt; du vet att jag har dig kär." Jesus sade: "För mina får på bete. [18] Sannerligen, jag säger dig: när du var ung spände du själv bältet om dig och gick vart du ville. Men när du blir gammal skall du sträcka ut dina armar och någon annan skall späna bältet om dig och föra dig dit du inte vill." [19] (Så angav han med vad för slags död Petrus skulle förhålliga Gud.) Sedan sade han till honom: "Följ mig!"

"Var en herde för mina får" Tre gånger så får Petrus sitt uppdrag bekräftat.

Det har gått en vecka efter uppståndelsen och Jesus står snart i begrepp att lämna dem igen. Den här gången för att fara upp till sin Fader, för att inta platsen på hans högra sida. Och då väljer han ut en som ska ta över det synliga ledarskapet på jorden. Självt kommer Kristus alltid att vara huvudet för kyrkan, men han vill också ha en synlig representation på jorden. Och det är Petrus som kallas att ta över ledarskapet, ingen annan av apostlarna får detta uppdrag.

Namnet Petrus betyder "klippa" och detta namn fick han av Jesus redan den första dagen som de möttes. Det var fullt medvetet som Jesus gav honom detta namn. Petrus skulle bli klippan som han skulle bygga sin kyrka på. Det framtida ledarskapet hade han i åtanke från allra första början.

Petrus var också den som tidigt representerade de andra lärjungarna. När de andra apostlarna ville ställa en fråga till Jesus så var det Petrus som de skickade fram. Petrus har alltså under lång tid fått öva inför det här uppdraget. Och just den här dagen blir han insatt i sin tjänst, nu börjar bygget med Petrus som klippan.

Man kan dock fundera lite över hur lämplig Petrus egentligen var. Visst hade han varit duktig på att visa framfötterna under de tre år som han vandrat med Jesus. Han hade varit den ivrige och spontane, som kommit med många idéer och gärna delat med sig av råd och tips, även till Jesus.

Men vi vet ju hur det gick natten innan Jesus korsfästes, då när det verkligen gällde. När allt ställdes på sin spets så svek han. Han som varit så snabb med att dra sitt svärd, han vågade inte stå för att han kände Jesus så fort det kostade på att göra detta.

Så Jesus borde egentligen vara besviken på honom: "Tyvärr Petrus, du klarade inte examinationstestet, annars har du varit ett fint ledarämne."

Ändå är det just nu efter denna händelse som Petrus blir invigd till sitt ämbete. Det är nästan som om Jesus gått och väntat på detta, som om det var den enda meriten som saknades. Och kanske Petrus hade varit en sämre ledare utan den erfarenheten.

Petrus är nu inte lika kaxig som han var på skärtorsdagskvällen, då när han högtidigt förklarade att om så alla andra svek Jesus så skulle då inte han göra det i alla fall. Just för honom så blev därför fallet så mycket större än för de andra.

Och det var kanske denna erfarenhet som ännu fattades hos Petrus. Erfarenheten att ha klappat igenom, att ha förlorat allt eget. Insikten att den egna förmågan inte räcker till.

Men också erfarenheten att ha blivit fångad. När han föll så var det någon som tog emot honom. När hans förmåga inte var tillräcklig så fanns det en annan vars kraft hjälpte honom.

Nu när Jesus insätter honom till att bli en herde för hans får, en biskop för kyrkan så är det en betydligt mer ödmjuk Petrus som han talar med. Och han ställer inte Petrus mot väggen, avkräver ingen förklaring till varför han förnekade honom. Han ifrågasätter inte om han verkligen kan fortsätta vara hans lärjunge efter det här. Det enda han frågar efter är om han, Petrus, älskar honom. Det är den enda riktigt avgörande frågan till kyrkans ledare, om han älskar Kristus tillräckligt.

Idag så blir Antjé Jackelen vigd till biskop för Lunds stift. I Petrus efterföljd så är hon kallad att bli en herde för Kristi Kyrka i Skåne och Blekinge. Uppdraget som biskop är bara en förlängning av det uppdrag som Petrus får av Jesus. Det är alltid Kristus som är uppdragsgivaren. Det är alltid han som ska vara i centrum, inte bara för ens teologiska tänkande, utan också i liv och handling. Kärleken till Kristus är den viktigaste egenskapen för en god biskop. Att leva i hans efterföljd och fråga efter hans vilja.

Men det är inget enkelt uppdrag som utlovas. När Petrus var ung så gjorde han som ville, gick vart han ville. Men hädanefter så skulle det inte bli så. Nu ska han bli förd dit han inte vill. Att bli utväljd till att representera Kristus innebär också att man utväljs till lidande, att dela Kristi lidande. För Petrus del så skulle detta bli mycket konkret, han skulle

bli korsfäst precis som Jesus. Det är om denna martyrdöd som Jesus talar om. Petrus skulle sträcka ut sina armar på korset och spännas fast dä. Och Petrus led också martyrdöden i Rom genom att bli korsfäst upp och ner. Att vara en herde för fåren betyder att man också måste vara beredd att dö för fåren.

Den här texten handlar om upprättelsen av en individ. Petrus, förnekaren och svikaren, blir upprättad och insatt som högste ledare bland apostlarna. Men det är inte bara en individ det handlar om. Det är början på något helt nytt, ett nytt folk, en ny hjord som kallas Kyrkan tar här sin form. Den har nu existerat i 2000 år och det är ett folk där vi alla är kallade att ingå. Vi får ingå i den hjord där Petrus och hans efterföljare är herdar och där Kristus är huvudet.